

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

Primljeno: 06 -11- 2014

Udruga „Naš Hajduk“
OIB: 94840720718
Zrinsko – frankopanska 17
21 000 Split
e-mail: nas@hajduk.hr

Klesni	620 -01/14-01/307-13	Org.jed.
Utr.broj	362 -14 -2	Vrijeme
Evt.broj	3 PRILOGA	

GRAD SPLIT
Obala kneza Branimira 17
SPLIT

n/r g. IVO BALDASAR
gradonačelnik

Split, 6. studenog 2014.

Poštovani,

u privitku Vam dostavljam materijale za sjednicu Gradskog vijeća zakazanu za 13. studenoga o.g. na kojoj će se raspravljati o poslovanju HNK Hajduk.

U privitku dostavljamo:

1. Dopis za pojašnjenja našeg prijedloga
2. Elaborat
3. Prijedlog ugovora o koncesiji

Također bismo molili da nam omogućite sudjelovanje na samoj sjednici, a sa strane Udruge bi voljeli prisustvovati:

Bojan Islamović, tajnik udruge
Josip Tadinac, član upravnog odbora
Romano Kolendić, član

Lijep pozdrav i unaprijed zahvaljujem,

Bojan Islamović
Bojan Islamović, tajnik
Udruga „Naš Hajduk“

UDRUGA
NAŠ HAJDUK
SPLIT

Udruga „Naš Hajduk“
OIB: 94840720718
Zrinsko – frankopanska 17
21 000 Split
e-mail: nas@hajduk.hr

GRAD SPLIT
Obala kneza Branimira 17
SPLIT
n/r g. IVO BALDASAR
gradonačelnik

Split, 6. studenog 2014.

PREDMET: PRIJEDLOG PRIJENOSA UPRAVLJAČKIH PRAVA IZ DIONICA HRVATSKOG NOGOMETNOG KLUBA HAJDUK SPLIT ŠPORTSKOG DIONIČKOG DRUŠTVA NA UDRUGU „NAŠ HAJDUK“

Poštovani,

na tematskoj sjednici Gradskog vijeća o Hajduku voljeli bismo razgovarati o nastavku projekta „Naš Hajduk“. Naš je prijedlog predložiti gradonačelniku i Gradskom vijeću Grada Splita da nam se na sljedećih 25 godina, duljine koliko je i Gradski stadion Poljud dan Hajduku, predala koncesija na upravljačka prava za udio u klubu kojim raspolaže Grad Split.

Smatramo da smo prošlim izborima, kojim članovi kluba predlažu sedam od devet predstavnika Nadzornog odbora u Hajduku, pokazali da se klub bolje nadzire nego što je to bio slučaj do prije. Situacija u klubu se stabilizirala, dio dugova je vraćen, stoga smatramo da je u interesu Grada Splita da članove Hajduka i dalje zadrži kao ključan element u biranju Nadzornog odbora kluba.

Provđba našeg projekta pokrenula je još jedan iznimno bitan trend, a to je vezanje navijača i članova uz sam Hajduk – danas brojimo oko 11.000 članova koji su platili članarinu u 2014. godini i 6.400 godišnjih preplatnika. Rekorde gledanosti u domaćoj ligi ne trebamo niti spominjati. Isto tako, zbog ogromne baze navijača koji se poistovjećuju s klubom, Hajduk je postao zanimljiviji i sponzorima. Sve to rezultira sa oko 30 milijuna kuna direktnih ili indirektnih prihoda od navijača u prvih devet mjeseci 2014. godine. Bitno je napomenuti da se sve to događa u godini kada nije bilo bitnih rezultatskih iskoraka (osvajanje trofeja ili plasman u Europsku ligu), a medijska priča o klubu je često bila negativna i započinjala sa „šokovima i panikama“ na Poljudu. Po navedenim prihodima, mimo transfera igrača i nagrada UEFA-e, klub je višestruko, pri tome mislimo na desetke milijuna kuna razlike, efikasniji od iti jednog konkurenta u Hrvatskoj, a usudili bi se kazati i u regiji.

Odnos prema Hajduku unutar Hrvatskog nogometnog saveza nije potrebno posebno isticati. Borba protiv toga nadilazi mogućnosti djelovanja navijača, stoga je nužno da predstavnici većinskog vlasnika učine sve kako bi pravna država odradila svoj posao i u nogometu.

Naša iskustva u provedbi projekta „Naš Hajduk“ pokazuju da je najveće potrese unutar kluba uzrokovala gradska politička scena i dugovi napravljeni u zadnjih 20 godina koji bi se nenadano

pojavili i blokirali račune kluba. Prvi problem se može riješiti dugogodišnjom koncesijom upravljačkih prava, a drugi je upravo rezultat našeg navijačkog modela čime se klubom upravlja u maniri dobrog i savjesnog gospodara.

Posljednjih godina navijači okupljeni oko udruge „Naš Hajduk“ najčešće su provodili vrijeme baveći se zaštitom projekta i ukazivanjem na očito – da je klub u kojem navijači biraju vodstvo optimalna opcija za Hajduk – što finansijski, što po pitanju stabilnosti i širenja navijačke baze. Zbog svega navedenog, davanjem 25-godišnje koncesije, omogućili bi navijačima da se još više posvete kontroli i analizi rada u klubu, animiranju i odabiru kvalitetnog kadra za Nadzorni odbor, te naravno pripremi da Hajduk vremenom postane vlasništvo onih kojima i pripada – njegovim navijačima.

Unaprijed zahvaljujem,

Bojan Islamović

Bojan Islamović,
tajnik Udruge „Naš Hajduk“

NAŠ HAJDUK

ELABORAT

UVOD

Ovaj elaborat predstavlja radnu verziju želje i namjere članova Hrvatskog nogometnog kluba Hajduk Split da kroz koncesiju na vrijeme od 25 godina dobiju upravljačko pravo nad dionicama Hajduka u vlasništvu Grada Splita. Radi se zapravo samo o nastavku prakse koja se kroz projekt "Naš Hajduk" ostvaruje od 2011. godine. Davanje upravljačkih prava članovima kluba nije nepoznanica niti u državama Europske unije, naprotiv, takvo rješenje za profesionalne klubove u Njemačkoj je, uz par zakonskih iznimaka, obvezno. U gotovo četiri godine postojanja projekta "Naš Hajduk", ovakav upravljački model, unatoč svim svojim mogućim problemima, opstao je i klub doveo u stanje da je vraćanje duga, nastalog do kraja 2011. godine, zapravo pitanje bliske budućnosti. Hibridni socios model, kako bi se ovaj način upravljanja mogao nazvati, daje rezultate. Pogotovo nakon što se pokazalo kako političko upravljanje, kakvo je bilo u Hajduku zadnjih dvadesetak godina, ali posebno od 2008. do 2011. godine, šteti sportskom kolektivu.

Smatramo da je sada vrijeme za novi iskorak. Ovisnost o političkoj dobroj volji ogroman je uteg na plećima, kako Nadzornog odbora izabranog od strane navijačke članske baze, tako i Uprave Hajduka, koja je rastegnuta između nužne finacijske konsolidacije i želje za rezultatom, a zapravo vezana potrebom za čim bržim ekonomskim oporavkom kluba. Zbog želje za strateški boljim planiranjem budućnosti kojim bi se dnevni rad u klubu olakšao, a samim time i pozitivno utjecao na čim brži oporavak, 25-godišnji prijenos prava upravljanja HNK Hajduk Split š.d.d. donio bi prijeko potreban mir za oporavak kluba, te postavljanje sportske i poslovne strategije, čime bi se klub kroz nekoliko godina vratio u svoje sportske okvire.

Na stranicama koje slijede pojasnit ćemo koji su argumenti za davanje upravljačkih prava Udrizi „Naš Hajduk“ koja trenutno broji blizu 11.000 članova Hajduka s plaćenom članarinom za 2014. godinu. Analizirat ćemo sve prednosti koje se ostvaruju ovakvim potezom, te ćemo prezentirati i razloge zašto bi drugačija rješenja bila loša za HNK Hajduk Split.

POVIJESNI PREGLED

Hrvatski nogometni klub Hajduk Split osnovan je 13. veljače 1911. godine od strane Splićana koji su studirali u Pragu. Može se reći da je od samog početka bio "dite puka", jer ga je taj akademski puk i osnovao. Tijekom godina je rastao, postajući simbolom, prije svega Splita, te gradeći paralelno svoj sportski ugled kao i društveni značaj.

Prvi pravi iskorak bitan za ovu priču napravljen je 1941. godine, kada Hajduk i njegovo vodstvo odbijaju biti politički pijun u rukama fašista. Nakon prodaje dijelova Dalmacije Italiji, službeni Rim je predlagao Hajduku da igra Prvu talijansku ligu. Unatoč opasnosti po život, uprava kluba skupa s igračima donosi odluku o odbijanju ponude. Tri godine nakon toga Hajduk u Bariju igra najveću nogometnu utakmicu uopće odigranu u slobodnoj Europi tijekom Drugog svjetskog rata. Igrajući protiv reprezentacije Velike Britanije, jer taj tim je bio upravo to, iako se nazivao reprezentacijom vojske Njezina veličanstva, pokazalo se da je odluka iz 1941. godine bila dobra. Koliko god bi linija manjeg otpora nalagala da se prihvati učešće u talijanskoj ligi, teža odluka dovela je do toga da 1944. godine Hajduk postane uvjerljivo najpoznatiji klub u slobodnoj Europi. Dolazi i 1945. godina, kada tadašnja vlast želi iskoristiti marketinški potencijal Hajduka te nagovara upravu i igrače da se službeno presele u Beograd i postanu vojni klub po uzoru na ruski CSKA. Unatoč još jednoj logičnoj odluci u političkom kontekstu, Hajduk odlučuje ostati u Splitu. Kako komunizam baš i nije bio najmekši društveni sustav, ovakva odluka sigurno je nosila i dio opasnosti po one koji su je donijeli. Gledano iz perspektive tadašnjeg vremena, to je značilo suprotstaviti se autoritativnoj vlasti te odbiti veliki broj titula, jer vojni klubovi u komunističkim državama bili su predodređeni za to (Honved, CSKA Sofia, CSKA Moskva...), a vjerojatno i odlazak u nemilost političke i sportske vrhuške. Hajduk je u tom trenutku već prerastao simboličke gabarite samog Splita, minimalno se s njim izjednačava i Dalmacija, a doživljava ga se i svojevrsnim klubom slobodarstva čak na europskoj razini. Niti 10 godina poslije, s generacijom koju će predvoditi Fran Matošić, Bernard Vukas i Vladimir Beara, Hajduk je još jednom pokazao da je odluka da se ne ide u Beograd na kraju bila dobra. Iako je tih 50-ih godina klub patio zbog nekih odluka nogometne vlasti u Beogradu, do danas je na svjetskoj razini ta generacija označena kao zlatna.

Sedamdesetih godina prošlog stoljeća klubom upravlja Tito Kirigin. Klub postaje organiziran kao poduzeće, što rezultira osvajanjem četiri prvenstava i pet kupova. Hajduk tih godina ultimativno diže broj članova koji sudjeluju u radu kluba, a na kraju

krajeva i finansijski potpomažu strateške projekte. Jer, da se ne zaboravi, gradski stadion u Splitu, Poljud, među ostalim su svojim donacijama sufinancirali i članovi Hajduka. Dolaskom demokracije većinu Hajdukovih skupština imenuju Grad Split i Splitsko-dalmatinska županija, čime Hajduk u tom trenutku postaje igračka političara, ne samo lokalnih. Tadašnje uprave uredno sudjeluju u projektu "Jedan i pol veliki klub u Hrvatskoj", gdje Hajduk gotovo čitavo desetljeće odigrava ulogu te polovice kluba, koja mora biti nekakav suparnik političkom projektu "Croatia". U to doba je zabilježeno i prvo veliko isisavanje novca iz kluba, za koje do danas nitko nije pravomoćno osuđen. Godine 2001. novac ulaže „Vatrena četvorka“ i praktički preuzima klub. Budući je funkcija bilo premalo, a aspiracija puno, dolazi do njihova razlaza. Klub osvaja dvije titule prvaka koje ostaju u sjeni dotad nezabilježenih europskih katastrofa. Ekonomski, Hajduk također nije prosperirao, jer najveći izlazni transfer, onaj Nike Kranjčara, donio je klubu tek simboličan novac, dok se ostatak dijelio po raznim menadžerskim i poslovnim krugovima. Ne treba zaboraviti da je jedan od još uvijek aktivnih procesa vezan upravo za ovaj transfer.

Ne samo da klub nije ekonomski napredovao, nego su ga politički postavljene uprave od '90-e dovele na rub bankrota, zbog čega 2008. godine Hajduk, po sili zakona, ide u pretvorbu i privatizaciju.

Upłatom 80 milijuna kuna nekolicine velikih ulagača i oko 6.000 manjih Hajduk je privatiziran. U iščekivanju dokapitalizacije i preuzimanja većinskog vlasništva od strane Grada Splita, za predsjednika NO-a imenovan je tadašnji gradonačelnik Grada Splita, a za predsjednika Uprave dotadašnji odvjetnik kluba. Uplaćeni novac potrošen je u cijelosti i prije nego se Grad Split 2009. upisao kao najveći pojedinačni vlasnik s 56,10% dionica. Sporovi iz prošlosti nisu se riješili, niti su se napravile reforme svih segmenata poslovanja kluba. Nakon toga se članovi NO-a, a posredno i članovi Uprave, postavljaju po političkom ključu što vodi u dodatne probleme, prije svega ekonomске prirode. Godinu 2012. klub je dočekao s oko 100 milijuna kuna minusa na računu. Preplaćivanje starijih igrača (i ponekog mladog), ogromni proračun koji se punio transferima igrača i sponzorstvima državnih tvrtki, izostanak promjena u sportskom i poslovnom segmentu kluba, a sve u vrijeme globalne krize koja je zahvatila i sport doveli su Hajduk na rub ponora.

Demokratska opcija usmjerena kroz Udrugu "Naš Hajduk" u klub ulazi 2011. godine, 21 godinu nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj. Politika je ruke od

Hajduka dignula u trenutku kad je dug bio jako blizu 100 milijuna kuna, kad klub nije bio ekonomski, ali ni sportski stabilan i kad se iz njega jednostavno nije mogla izvući neka dalja korist, bilo finansijska, bilo politička. Naprotiv, mogla se od kluba dobiti samo šteta, a KN Torcida, čiji su članovi pokrenuli projekt Našeg Hajduka, dobrodošli su kao oni na čijim će rukama umorni starac izdahnuti. Hajduk kao klub i simbol u tom je trenutku bio gotovo na dnu.

PROJEKT “NAŠ HAJDUK”

Projekt i Udruga “Naš Hajduk” kreću tako u trenutku koji je bio među najtežima u povijesti ovog kluba. Kompletna lokalna politika dignula je ruke od simbola Splita i Dalmacije, jer više nije mogao poslužiti kao sredstvo promocije i nabave finansijskih sredstava. Ondašnji gradonačelnik u nastojanju da smiri emocije u gradu, izuzetno vruće, jer je Hajduk zapravo bio pred gašenjem, spremno je ponudio predstavnicima navijača da sami imenuju ljude koji će zauzeti mesta nadzornika.

Tada se događa prekretnica u Hajdukovoj povijesti u posljednja dva desetljeća: ponuđena mesta se odbijaju, traži se potpisivanje ugovora između Grada i Udruge “Naš Hajduk” kojim bi pravo izbora sedam članova Nadzornog odbora Hajduka imali članovi kluba.

Krajem 2011. godine provedeni su prvi demokratski izbori za članove Nadzornog odbora Hajduka. Unatoč svim manjkavostima, ovaj sustav je u manje od četiri godine pokazao kako je nekoliko klasa uspješniji od političke samovolje.

Klub danas, pod nadzorom demokratski izabranih ljudi, posluje pametno i finansijski odgovorno. Nakon godina rasipništva rashodi su dovedeni ispod granice prihoda i poslovanje se obavlja na temeljima ekonomске logike. Nastavi li se ovakav trend poslovanja, Hajduk bi u sljedećem mandatu demokratski izabranih nadzornika trebao izaći iz negativnog salda, što bi značilo da je napravljen plus od preko 100 milijuna kuna, koji će, nažalost, otici u vjetar zbog prijašnjeg neracionalnog poslovanja. No, ono što se treba doživjeti najvećim plusom projekta “Naš Hajduk” svakako je transparentnost poslovanja. Hajduk je u ovom trenutku najtransparentniji klub u Hrvatskoj, a transparentnost poslovanja bi trebala onemogućiti osobno bogaćenje na štetu sportskog kolektiva.

Kod priče o udruzi “Naš Hajduk” svakako je potrebno istaknuti neke stvari. Uz neprofitnost, koja se samopodrazumijeva sukladno Zakonu o udrugama, čitav sustav funkcioniра prije svega na volonterstvu. Udruga u ovom trenutku nema niti jednog zaposlenog, niti jednu osobu na ugovoru o djelu (koje čak i političke institucije nerijetko koriste za zaobilazeњe raznih zabrana zapošljavanja). Udruga kao pravna osoba nije imala nikakve finansijske koristi od toga što provodi izbore za NO Hajduka, a nema ni prihoda od svojih članova (uvjet za članstvo je plaćena članarina Hajduku).

Jasno da bi koncesija na upravljačka prava na 25 godina, a posljedično i intencija otkupa većinskog udjela kluba u korist navijača i članova, zahtijevala određene promjene u organizacijskoj strukturi same Udruge. Za to postoje planovi, a detaljna razrada i realizacija ovise najviše o stabilnosti i dugoročnosti samog projekta.

Netko bi mogao reći da posljednjih godina, otkad je projekt "Naš Hajduk" aktualan, pati rezultat kluba. I ne bi mogao biti više u krivu, jer, podsjetimo još jednom, projekt "Naš Hajduk" pokreće se u trenutku dok je klub na dnu i kreće se s finansijskim oporavkom. Pri tome, u finansijskom djelovanju prema konsolidaciji, rezultati nisu ništa slabiji u odnosu na razdoblje od 2008. do 2011. godine, kada se poslovalo s minusima u desetima milijuna kuna i kada su plaće bile tolike da nisu mogle stati u okvire današnjeg kompletнnog proračuna.

UPRAVLJAČKA KONCESIJA

Koncesijom bi upravljačka prava koja Grad Split posjeduje temeljem vlasništva nad većinskim dioničarskim paketom HNK Hajduk Split š.d.d. prešla u ruke Udruge "Naš Hajduk". Samom gradu ostala bi sva vlasnička prava, kao i pravo na dividendu ukoliko klub posluje s profitom. Fiskalno gledajući, grad takvom pogodbom ne bi bio ni u kakvom minusu. S druge strane, dogovor grada i "Našeg Hajduka" iz 2011. godine de facto jest koncesija na upravljačka prava. To sada samo pokušavamo formalizirati na duže razdoblje, kako bi se isključila mogućnost ponovnog upliva politike u rad kluba. Dosadašnja povijesna iskustva pokazuju kako je to teško izbjegići čak i nevezano za trenutno financijsko stanje u Hajduku.

Mnoge pozitivne stvari dobile bi se koncesijom od 25 godina na upravljačka prava. Prije svega, Hajduk, kao nogometni klub i športsko dioničko društvo, ne bi više ovisio o dobroj volji političkih struktura koje se mijenjaju svake četiri godine. Samim time više ne bi mogao niti služiti kao sredstvo političkih obračuna među različitim političkim opcijama. Klub bi pak nastavio svoje transparentno i racionalno poslovanje na već uspostavljenim temeljima, čime se trenutno ističe u hrvatskoj nogometnoj stvarnosti. Metafizički najbitnije, osiguralo bi se da Hajduk ostane ono što jest - dite puka, narodni klub Splita i Dalmacije, institucija za sve one koji ga vole. Koliko god ta emotivna komponenta djelovala patetično, pregled povijesti Hajduka pokazuje kako je redovito baš ta emocija bila ključna za život ovog kluba.

Koncesija će nagnati Hajduk da i dalje nastavi s konsolidacijom poslovanja, što će na kraju biti pozitivno za Grad Split. Kako vlasništvo i dalje ostaje u posjedu Splita, jasno je da nema nikakve finansijske štete, dapače, temeljem razlike u poslovanju kluba između 2008. i 2011. godine i kasnijeg razdoblja, ispostavlja se da je ekonomski gledano za Grad jedina prihvatljiva opcija baš projekt "Naš Hajduk".

Čisto sportski gledajući, ovakav način poslovanja najbliži je njemačkom sustavu u kojem upravljačka prava klubova također drže navijači, uz par iznimki uvjetovanih desetljetnim prisustvima pojedinih tvrtki u klubovima (Wolfsburg, Bayer Leverkusen). Neupitno je da je njemačka nogometna liga u ovom trenutku najzdravija, te jedina utemeljena u potpunosti na samoodrživosti nogometnih klubova, što će reći da se sustav člansko-navijačkog upravljanja pokazao uspješnim na djelu. Tri najuspješnija svjetska kluba posljednjih desetak godina, a radi se o Barceloni, Bayernu i Real Madridu, posluju na članskom, demokratskom načelu. Još jednu stvar je bitno napomenuti - Hajduk

već u ovom trenutku, niti četiri godine nakon pokretanja projekta, ima više članova od pojedinih bundesligaša. Koji na tome rade već desetljećima.

Za zaključiti ovo poglavlje: koncesija na upravljačka prava jedini je logičan nastavak suradnje Grada i "Našeg Hajduka". Nakon godina krize uzrokovane vođenjem kluba, konsolidacija je krenula s demokratizacijom biranja Nadzornog odbora. Grad bi ovakvim odabirom osigurao kontinuitet dobrog upravljanja klubom, omogućio bi da njegova imovina bude zaštićena glasovima onih koji zbilja vole taj klub, te samim time svakako žele samo dobro. U konačnici, omogućila bi se potpuna sinergija kluba i onih koji ga obožavaju, a bez ikakve štete na račun Grada Splita.

SVJETSKI PRIMJERI

Pronaći primjere ovakvog upravljanja nije nikakav problem, prije svega jer se većina njemačkih nogometnih klubova kontrolira kroz demokratske odluke članstva. Najveći njemački klub, Bayern, funkcionira na takav način, a ogledni primjerak ovakvog modela je Borussia Dortmund. No, kako ta dva kluba mogu biti doživljeni kroz ekstreme, možda je najbolje pogledati primjer Werder Bremena. Radi se o klubu koji je iz lučko-industrijskog grada, koji nije sam po sebi naročito privlačan sponzorima, ali koji svojom stalnom bazom članstva, a radi se o nešto više od 40 tisuća ljudi, ima dovoljnu reputaciju da bude jedan solidan bundesligaš. Dapače, nisu rijetke godine kad je i više od solidnog, već bude i važan faktor u Bundesligaš, pa i u Europi.

Werder nikad neće biti čak niti najpopularniji klub na sjeveru Njemačke, jer je tu HSV da mu proturječi. Nikad neće biti niti najposebniji u toj regiji, obzirom da je St Pauli teško u tome nadmašiti. No, tih 40-ak tisuća članova koji imaju pravo biranja čelnika kluba dovoljno su osiguranje da Werder i dalje mirno brodi kroz Bundesligu. Važno je napomenuti kako njemački klubovi od kraja Drugog svjetskog rata rade na članstvu, tako da je 40-tak tisuća članova Werdera plod preko pola stoljeća rada. U takvoj usporedbi, skoro 11 tisuća članova Hajduka djeluje kao fenomenalno ostvarenje za manje od četiri godine donekle sustavnog rada na podizanju svijesti o važnosti članstva.

Lokalna zajednica kao vlasnik i upravljač kluba možda je najopjevanija u Green Bayu, po američkim uzusima – gradiću, s tek nešto malo više od 100 tisuća stanovnika. U tri odvojena navrata, a prvi je bio prije više od 90 godina, lokalno pučanstvo otkupljivalo je dionice Green Bay Packersa, najuspješnijeg kluba u NFL-u. Preko 200 tisuća dioničara, koji nemaju pravo na nikakve dividende sa svojim dionicama, niti ih smiju prodavati dalje, osigurač su da će Packersi zauvijek ostati upisani kao klub lokalne zajednice, za razliku od svih ostalih klubova u svim američkim profesionalnim sportovima, koji su naprosto franšize. Svi suvlasnici kluba, znači gotovo četvrt milijuna njih, imaju jednakopravo glasa za izbor Upravnog odbora Packersa.

NFL kao udruženje je još 90-ih odlučilo kako više neće dopuštati ovakve oblike vlasništva i upravljanja. Razlog, prema američkim stručnim medijima, jest u tome što žele mogućnost ucjenjivanja lokalnih zajednica. U ovom trenutku tako dva vlasnika klubova u NFL-u prijete selidbom svojih franšiza iz gradova, ukoliko ne dobiju bolji stadion. U Green Bayu takva je situacija nemoguća i baš zbog toga se ne sviđa vrhu lige. Ne samo da klub nema pojedinačnog gazde, već sva dobit koja nastane ide u dobrotvorne svrhe lokalne

zajednice, što dovodi do toga da profesionalni klub na kraju vraća novce onima od kojih i zarađuje. Stoga se čak i u Sjedinjenim Američkim Državama, oduvijek poznatima kao bastionu slobodnog tržišta, sve češće čuju glasovi da su Packersi nešto što bi trebalo biti model i za mnoge druge klubove.

Osvrнимo se malo i na drugo moguće rješenje za Hajduk - da se klub u potpunosti vrati pod skute grada. Uprave i nadzorni odbori imenovani po političkom ključu podobnosti već su dvaput Hajduk doveli na rub gašenja u posljednjih 20-ak godina: prvi put nakon što je utvrđena utaja poreza koja je dovela do preoblikovanja, a drugi put u tri godine nakon preoblikovanja nerazumnim trošenjem.

Takva opcija omogućuje da se kroz Hajduk prelamaju politički koalicijski dogovori i obračuni – spomenimo samo mogućnost krize Hajduka, čiji bi NO imenovao gradonačelnik, a neke odluke potvrđivalo Gradsko vijeće koje može, ali i ne mora, biti suglasno s gradonačelnikom.

Povijest je učiteljica života, a naša 103-godišnja pokazuje da su od te opcije opasniji samo svjetski ratovi.

ZAKLJUČAK

Nadamo se da je ovaj elaborat pokazao kako je koncesija Našem Hajduku na 25 godina razuman, logičan, ali i pravedan način rješenja upravljanja Hajdukom. Demokracija u koju se tako lako kuneo ovim se podignula na veću razinu, onemogućene su političke igre i igrice, a članove se motivira da još više sudjeluju i prate što njihovi predstavnici rade.

Rješenje u vidu imenovanja nadzornika iz redova političkih stranki do sada nije imalo nikakvog pozitivnog rezultata, a u ovom trenutku bilo bi samo eklatantno i očevidno političko uhljebljivanje kadrova, te kontraproduktivno spram funkcionalnosti samog kluba, ponajprije promatrano kroz prizmu članova/navijača, jer oni su ti koji klubu, bilo izravno, bilo neizravno, donose najveći prihod. Nadajmo se da je današnja politika ipak dovoljno zrela da odbaci takvo rješenje koje bi bilo korak unatrag te udarac u lice postignutoj demokratičnosti.

Za kraj još jednom napominjemo, samo vlasništvo grada Splita nad dionicama kluba ovim ne dolazi u pitanje. Samo se predaju upravljačka prava. No, Udruga „Naš Hajduk“ obvezuje se u što ranijem roku Gradu Splitu te svim ostalim dioničarima Hajduka podnijeti i elaborat hodograma otkupa dionica.

Ne postoji veća garancija postizanja uspjeha od izravnog uključenja u proces onih koji vođeni ljubavlju žele ugraditi svoje znanje, vrijeme i novac u bolju budućnost voljenog kluba.

HAJDUK ŽIVI VIEĆNO!

Udruga "Naš Hajduk"
adresa: Zrinsko-Frankopanska 17
21 000 Split

e-mail: nas@hajduk.hr
OIB: 94840720718
web: <http://nas.hajduk.hr>

Udruga "Naš Hajduk" (OIB: 94840720718, Zrinsko-Frankopanska 17, 21000 Split) zastupana po predsjedniku **Žanu Ojdaniću**

i

Grad Split (OIB: 78755598868, Obala kneza Branimira 17, 21000 Split) zastupan po gradonačelniku **Ivi Baldasaru**, na temelju odluke Gradskog vijeća grada Splita od _____ pod poslovnim brojem _____

dana _____ sklapaju

UGOVOR O PRIJENOSU DIJELA UPRAVLJAČKIH PRAVA IZ DIONICA HRVATSKOG NOGOMETNOG KLUBA HAJDUK SPLIT ŠPORTSKOG DIONIČKOG DRUŠTVA

Članak 1.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da je Grad Split većinski dioničar Hrvatskog nogometnog kluba Hajduk Split športskog dioničkog društva, Split, 8.Mediteranskih igara 2 (nadalje: HNK Hajduk Split) i to tako što posjeduje 300.928 dionica, nominalne vrijednosti 500,00 kn, a što predstavlja 56,10% udjela.

Ugovorne strane također suglasno utvrđuju da je udruga "Naš Hajduk" osnovana s ciljem poticanja provedbe izbora za utvrđivanja prijedloga kandidata za članove Nadzornog odbora HNK Hajduk, radi okupljanja i informiranja članova radi stjecanja vlasničkih udjela u HNK Hajduk i očuvanja identiteta, promicanja ugleda i sveukupnog razvijenja HNK Hajduk.

Članak 2.

Ovim ugovorom Grad Split prenosi dio upravljačkih prava iz dionica iz članka 1. ovog ugovora koje se odnose na pravo glasa na glavnoj skupštini društva prilikom imenovanja i razrješenja članova Nadzornog odbora HNK Hajduk Split.

Ovim Ugovorom Grad Split prenosi dio upravljačkih prava iz dionica iz članka 1. ovog ugovora na način da u slučaju da, za vrijeme trajanja ovog Ugovora, jedna ili više pravnih i/ili fizičkih osoba ponude dokapitalizaciju kluba, koja bi, nakon njezine provedbe, dovela do toga da udio Grada Splita u dionicama HNK Hajduka Split padne ispod 50%, Grad Split će trebati suglasnost Udruge „Naš Hajduk“ prije nego što za takav prijedlog glasa na glavnoj skupštini. Bez suglasnosti Udruge „Naš Hajduk“, Grad Split na glavnoj skupštini kluba neće podržati prijedlog za dokapitalizacijom HNK Hajduk Split od strane jedne ili više pravnih i/ili fizičkih osoba.

U slučaju izmjene Statuta HNK Hajduk Split, Grad Split se obvezuje tražiti suglasnost Udruge „Naš Hajduk“ za predložene izmjene.

Članak 3.

Ovaj Ugovor se sklapa na razdoblje od 25 godina, a Grad Split može jednostrano raskinuti ovaj Ugovor samo u slučaju:

- da za vrijeme trajanja ovog Ugovora, broj članova Udruge „Naš Hajduk“ padne ispod tri tisuće članova sa plaćenom članarinom za tekuću godinu ili
- da u roku od 10 godina od dana sklapanja ovog Ugovora, HNK Hajduk Split ne podmiri dug prema Gradu Splitu s osnova jamstva kredita odobrenom 15. listopada 2012. godine (KLASA: 810-01/08-01/0027 URBROJ: 2181/01-02-12- 64) ili
- u slučaju da kumulativna operativna dobit Hajduka u trogodišnjem razdoblju bude negativna, osim ako je koeficijent likvidnosti na kraju razdoblja pozitivan.
- ako Udruga „Naš Hajduk“ za vrijeme trajanja ovog Ugovora ne provede izbore među članovima Hajduka za bilo koje mjesto člana Nadzornog odbora u HNK Hajduk Split.

Osim u slučaju iz stavka 1. ovog članka, ovaj Ugovor se može raskinuti samo na temelju Sporazuma ugovornih strana.

Članak 4.

Za vrijeme trajanja ovog ugovora Grad Split je ovlašten raspolagati dionicama koje su predmet ovog ugovora jedino na način da ih prenese u vlasništvo Udrudi "Naš Hajduk".

U slučaju dobivanja ponude za prodajom dionica koje posjeduje, Grad Split se obvezuje o detaljima ponude obavijestiti Udrugu „Naš Hajduk“ i dati mogućnost udruzi pravo prvakupu po istim uvjetima.

Članak 5.

Udruga "Naš Hajduk" se obvezuje Gradu Splitu podnosići izvješća o sportskim i finansijskim rezultatima HNK Hajduk Split jednom godišnje.

Članak 6.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da će sve eventualne sporove iz ovog ugovora nastojati riješiti sporazumno, a da će u suprotnom biti nadležan Trgovački sud u Splitu.

Članak 7.

Ovaj ugovor je sastavljen u šest (6) primjeraka od koji h svaka strana zadržava tri (3) primjerka.

Za Grad Split :

---

gradonačelnik Ivo Baldasar

Za Udrugu „Naš Hajduk“:

---

predsjednik Žan Ojdanić